

Türk Eğitim Sistemi

– mehmet-ali-- · 05 Aralık 2010

26.10.2007

TÜRK VE SİNGAPUR EĞİTİM SİSTEMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Mehmet Ali Aycan

Türkiye eğitim sistemini değiştirmek zorunda. İnsanları çoktan seçmeli sınava hazırlayan, esas olan öğrenme faaliyetini kazandırmayan ve yarıcılığa imkan tanımayan bir eğitim sistemimiz var. Her ne kadar bilim ve çağdaş dünya temelinde eğitim veriliyor dense de için içine girdiğimizde durumun hiç de böyle olmadığını görmekteyiz. Eğitim sistemimizi geliştirip ilerletmenin en iyi yolu "İnsanlara ne düşüncelerini değil;nasıl düşünceleri gerektiğini öğretmeliyiz".

Bilindiği gibi eğitim, bir kimseyi yetiştirme, geliştirme, bilgiyi aktarma ve kişiye istendik yönde davranış kazandırma eylemidir. İşte eğitimin temeli olan bu gibi özellikler bireye kazandırılarak, bireyde altyapı zeminini oluşturmalıyız. Ondan sonra çağın gerekleri olan bilgisayar destekli eğitim ve yaparak yaşayarak kendiliğinden öğrenme yoluyla öğretmen pasif; öğrenci aktif ve yol gösterici pozisyonunda kalarak bireyler kendi hızlarına ve yaşantılarına göre kademe kademe öğrenmeyi ve bireyselleşmeyi kavramalıdır.

Eğitim sistemimizin dayanağı ve temel ilkeleri incelendiğinde Atatürk İlke Ve İnkılapları doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre devletin gözetimi ve denetimi altında yapılır. Bunda herhangi bir sakınca yoktur. Elbette ki eğitim devletin denetiminde olmalıdır ve akılcılığı, bilimselliği destekleyen Atatürk'ün ilke ve inkılaplarına paralel olmalıdır. Sorun bu temele ne kadar uyulduğudur. Türk milli eğitiminin genel amacına baktığımızda,Türk milletinin bütün fertlerini milli, ahlaki, insani, manevi, ve kültürel değerlerini benimseyen koruyan ve geliştiren birer insan olarak yetiştirmektir. Yukarı belirttiğimiz üzere tüm bunlarda herhangi bir sakınca yoktur. Problem, saydıklarımızın uygulama aşamasına geçirilmemesi, yeni fikirlerin destek görmeyişi ve en önemlisi kişisel cesaret ve becerinin eyleme dönüşmemesidir.

Bizde varolan eğitim sistemi geleneksel sistemdir. Yani öğretmenin "herşey olduğu", verilecek olan bilginin düz anlatım yoluyla hep aynı şekilde aktarıldığı, farklı ve uygulanabilir yöntem ve tekniklerin kullanılmasının asgari düzeye indirilişi –ki bunda koşullar ve imkanlar da etkilidir-, öğrencinin sadece dinleyen ve söz verilirse cevap veren durumunda olduğu, küreselleşen dünya şartlarına hem kültürel hem de ekonomik olarak tam ayak uyduramayışımız gibi vs sebeplerle beraber yetişen bireylerin çağdaş ve uygar toplumların düzeyine ulaşmada zorluk çekmektedir.

Ayrıca varolan kültürel, sosyal, ekonomik ve tarihi düşünce yapımız tüm ülkelerinin eğitim sistemlerini etkilediği gibi bizimde yukarıda saydığımız bu öğeler varolan eğitim sistemimizin hazırlanmasında temel teşkil edecektir. Çünkü şöyle bir araştırıp incelediğimizde ülkelerin eğitim

sistemlerinin temelleri varolan kültürel yapıya ihtiyaç verecek konumda olmalıdır. O sebeble bir milletin dili, dini, yaşantısı, kültürü, giyim tarzı, sosyal ve ekonomik koşulları vs gibi tüm bu etkenler eğitim sistemlerinin temelleridir. Bu konuda herkes hemfikirdir. Yalnız sorun, bunların gelişen ve değişen çağın gereklerine uydurulmasından geçmektedir. Bu tüm dünya ülkeleri için böyledir.

Tüm bunlarla beraber devlet milli eğitim aracılığıyla, sadece ortaokul ve lise öğrenimini ücretsiz olarak değil; üniversite ve yüksek lisans gibi bilimsel faaliyetleri de gerek ekonomik gerekse de bilgi açısından bireylerin hizmetine sunmalıdır. Bilimsel projelerin destek görmeyişi okuyan ve düşünen beyinlerin hafife alınışı ileri de çok vahim sonuçlar doğurarak "beyin göçü" denilen gelişmiş ülkelere olan gidişi hızlandırmaktadır. Bunların dışında okul öncesi eğitime fazlaca önem verilerek yetişecek olan yeni beyinlere anaokulları ve okulöncesi eğitim yaygınlaştırılarak kendilerini tanımaları, yönlendirilmeleri sağlanmalıdır. Yine ülkemizdeki OKS VE ÖSS gibi saçmalıklara biran önce son verilerek, üniversiteye alımda liseden itibaren uygulanacak bir seviye belirleme, rehber öğretmen önderliğinde kimin neye yatkın olduğu izlenerek o alana doğru kaydırılması, diploma notunun işlevselliğinin arttırılıp öğrencilere okuldan soğutmayan bir yaklaşım hedeflenmelidir. Bu durum ortaokula da uygulanmalıdır. Tabii bunların yanında söylemediğimiz birçok şey vardır. Biz burada sadece temel olan bazı problemler üzerinde durmaya çalıştık.

Eğitim sistemimizin temel sorunlarını da bu bilgiler ışığında şöyle özetleyebiliriz: Aile'nin çocuğa karşı ilgisizliği, okulöncesi eğitimin yetersizliği, okullardaki koşulların yetersizliği, eğitim sisteminin gözden geçirilmeyip çağın gereklerine uyarlanmayışı, yetişen öğretmen kadrosunun ileri bir kültür ve konu alanı bilgisine sahip olamayışı, ülkemizde varolan sınav sistemlerinin yerine alternatif sistemlerin geliştirelemeyişi, en önemlisi de ülkemizin net bir milli eğitim politikasına sahip olamayışı, eğitim programı hazırlanırken toplumda varolan hertürlü sivil toplum örgütü ve toplumsal kurumla tam manasıyla işbirliği sağlanmayışı gibi daha bir çok sorunlarla kaşşı karşıyayız.

Her ne kadar da bizlerin imkansız ve zor olarak nitelendirdiğimiz bu öğeler dünyanın çeşitli ülkelerinde uygulanmaktadır. Singapur eğitim sistemi buna en güzel bir örnektir. Son yıllarda bizimle bu ülke arasında eğitim alanında işbirliği faaliyeti hızlanmıştır. Bunda Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının sadece pasaportla vizesiz bu ülkeye geçilerinin önemi büyüktür. Singapur aslında dünyada isminden o kadar söz ettirmiş bir ülke değildir. Bu devlet Malezya'ya bağlı, yaklaşık dört milyon nüfuslu, tek bir şehirden oluşan küçük bir devlettir. İkinci dünya savaşından sonra kurulmasına rağmen kendisini, hem eğitim; hem de ekonomik açıdan oldukça iyi düzeye çıkararak, son onbeş yıldır adından sıkça söz ettirmektedir.

Singapurda varolan eğitim yapısına baktığımızda, eğitime aileden başlanır tezine uyularak evvela aileye iyi imkanlar tanınarak çocuğun yetiştireleceği koşullar iyileştirilmektedir. Çünkü toplumun en küçük sosyal grubu ailedir. Ailede başlayan aksaklıklar her toplumun ileride yaşayacağı hertürlü problemin de ana nedenidir. İşte Singapur bunu kavramanın vermiş olduğu bir bilinçle işe evvela aileden başlamıştır. Daha sonra; kreşler, çocuk yuvaları, anaokulları yaygınlaştırılıp buralarda çocuğa okulöncesinde çevresini, kendisini, doğayı tanıma imkanı sunulmaktadır. Bu Singapurda o derece yaygındır ki en fakir bir aile dahi çocuğuna bu imkanları sunmaktadır. Çünkü devlet en büyük destekçisidir.

Bu ülkede milli eğitim temel olarak, yaratıcılığı destekleyen, bireyin yaptığı bir işe bilgi becerisini katmasını sağlayan, sağlam bir formel eğitim veren, bilgiye ulaşmayı, analiz etmeyi ve bilgiyi yaptığı işe uygulamayı başarabilebilen bireyler yetiştirmeyi hedeflemektedir. Bunu da gerçekleştirdiği kalkınma düzeyinden bellidir. Bunların dışında bireye kendi dilinin net bir şekilde öğretildikten sonra; yabancı dil bilincinin kazandırılması, temel matematik ve fen bilen, problem çözme becerisine sahip olan teknolojidaki yeniliklere açık olan, bilişim ve teknolojileri kullanabilen, girişimci, sosyal becerisi olan, genel kültür-toplumsal kültür gibi konularda becerisi olan insanlar yetiştirerek çağı yakalama hatta çağın ilerisine gitmeyi hedefleme bu ülkedeki eğitim politikacılarının temel amacıdır.

Öğretimin yanında hümanizm ve ahlak kuralları gibi temel insanlık vasıfları da eğitimciler tarafından çok sıkı bir şekilde öğrencilere akatarılmaktadır. Ayrıca eğitim bu ülkede heryerdedir. Eğitim bizde olduğu gibi zorunlu görev bölgeleri gibi değil; tüm bölgelere eşit ekonomik ve eğitim kadrosu ayrılarak tüm bölgelere hizmet ve eğitim götürülmektedir.

Singapur'da bilgisayarın çok yaygın ve ucuz oluşu bilgisayarın kullanımını yaygınlaştırmıştır. Lablarda öğrenciden çok bilgisayarlar vardır. Bu durum da bireylerin değişen ve gelişen bilgiye bizimkinin aksine daha ilkokudan başlayarak kavuşabilmektedir. Bunu sonucunda zihinsel yönden ve yaratıcılık açısından çocuklar daha ilk aşamada yetkin duruma gelmektedirler.

Singapur'da öğretmenler ikinci planda ve sadece rehberdir. Öğrenci merkezli eğitim tam manasıyla uygulanma imkanına kavuşmuştur. Böylece öğrenciler öğrenmeyi kendi hızlarına göre ayarlamaktadırlar. Ayrıca düz anlatım gibi geleneksel öğretim yöntemlerinin dışında beyin fırtınası, takım çalışması ve problem çözme gibi bireyin zihinsel performansını harekete geçiren yöntemler kullanılarak, tek doğru cevap arama düşüncesinden sıyrılmaya çalışılmaktadır.

Singapurda devlet bizde olduğu gibi ortaokul ve lise öğrenimini kendisi karşıladığı gibi üniversite ve yüksek öğrenimi de kendisi vermektedir. Üniversiteye gidecek olan bir bireyin öğrenim ücretinin yüzde sekseni devlet tarafından ödenir. Mevcut burs faizsizdir ve cüzi bir miktar olan bu tutar uygun şartlarla birey bunu öder. Diğer ihtiyaçlar için de maddi yardım sağlanır. Bunun karşılığında sizden mezun olduktan sonra Singapur'da herhangi bir işyerinde üç sene çalışmanız beklenir. Bu da ayrı bir avantajdır; çünkü hem çabucak iş sahibi olmanız ;hem de yurtdışında üç sene çalışdıktan sonra askerliğini sadece bir ay yapma imkanı verilmektedir.

Singapur uygulamış olduğu bu sistemle hem iş gücü sorunu ve kalifiye eleman ihtiyacını karşılamakta; hem de yurttaşlarına her anlamda iyi yaşam koşulları sunarak bireyle beraber devletinde gelişip zenginleşmesine imkan sunmaktadır.

Singapur Başbakanı Goh Chok Tong, 1977 yılında yapılan Düşünce Konferansı'nda şu görüşleri dile getirmiştir: "Sadece yöneticilerin düşünüp, geri kalanların söyleneleri yapması gerektiği fıkriinden uzaklaşmak zorundayız". Hükümet, çocuklara bağımsız fakat asi olmayan şekilde düşünmeyi öğretmeyi amaçlamaktadır.

Evet Singapur Başbakanının bu sözleri herşeyi açıkça özetlemektedir. Son olarak şunları söyleyebiliriz ki, düşünen, bunu ifade edebilen, teknolojiye ayak uydurabilen, yaratıcı zekaya sahip olan, ekonomik olarak desteklenen ve en önemlisi kendisine özgüven duymasını sağlayan bireyler yetiştirmek çağdaş uygarlığın olduğu gibi bizim de temel eğitim hedefimiz olmalıdır.

"İnsanlara kendileri için düşünmelerini öğrettiğinizde, sizin istediğiniz yönde düşünmeyecektir"